

*Ələmdar Quluzadə
Gözlə, Xocalı, gözlə*

Sinəmizdən vurulub, gözümüzdən batmışıq,
Xumarlanan fillərin qulağında yatmışıq,
Adına küçə verib, abidə ucaltmışıq –

Gözlə, Xocalı, gözlə.

Bir məslək qulu deyil sözüümüz, söhbətimiz,
Gözünü döyə-döyə dözəcək millətimiz.
Ha deyirik birləşək, tutmur məsləhətimiz –

Gözlə, Xocalı, gözlə.

Vəzifələr mübarək, işdax diş altındadır,
Əlimiz, ayağımız ağır daş altındadır.
Şuşa - Laçın düyünü deyən Daşaltındadır –

Gözlə, Xocalı, gözlə.

Sökülüb tökülübdür çoxumuzun çuxası,
Çoxları kabinetin komendantı, koxası.
Əlimizə keçməyir bir xainin yaxası -

Gözlə Xocalı, gözlə.

Hərə birtəhər çəkir evinin çax-çuxunu,
Adına ehsan verib yozmadayıq yuxunu.
Şəhidlərin ruhuna hələ yasin oxunur –

Gözlə, Xocalı, gözlə.

Başımda töhmətim var, başıma kül tökülmür,
Evirn yıxılan eldə mənə çadır tikilmir.
ATƏT-də, BMT-də Şəhid adın çəkilmir –

Gözlə, Xocalı, gözlə.

Cəbrdən nə bilirdik, cibdə üst-üstə gəldik,
Ötməyə, ötürməyə bir-birdən ötə gəldik.
Ümidim üzülməyib, bəlkə qeyrətə gəldik –

Gözlə, Xocalı, gözlə.

Adam var barmağına bircə tikan batmayıb,
Mürgülü vicdanını yuxudan oyatmayıb.
Dərdini danışmağa hələ növdən çatmayıb –

Gözlə, Xocalı, gözlə.

Tarın ürəyindəki nağarada çalınmaz,
Xəyanətlə verilən siyasətlə alınmaz.
Gözlədik, gözümüzdə göyərdi neçə Araz –

Gözlə, Xocalı, gözlə.

Bakı. 12 fevral 1995

Quluzadə Ə. Gözlə, Xocalı, gözlə : şeir // Quluzadə Ə. Qadan mənə, Qarabağ. - Bakı : Ozan, 2006. - S.54-56.